

Till läsaren

Redaktionskommittén kan härmed presentera ytterligare en årgång av Sool-Öen, öns eget instrument för dokumentation av folkliv, allmogekultur, historia, personligheter m m.

Under det gångna året har en av Solleröns verkliga profiler passerat etthundraårsstreck — Johan Svensson — spelman, hemmansägare, kommunalman och journalist. Under många år har han i pressen verksamt bidragit med artiklar från Solleröns horisont. Sven Joan har under en lång journalistisk gärning fått ett vidsynt perspektiv på tillvaron. Vid flera tillfällen har han hörts uttrycka sin förundran över den enorma utveckling som han kunnat följa under sitt liv, ända från självhushållningen i dåtida bondesamhället och fram till dataåldern. Eller drastiskt uttryckt; tiden mellan den rena naturen och fram till miljöförstöringens tröskel.

Måhända kan framtiden forma sig till den dystra verklighet som i dag kan skönjas. Kanske seklerna kring vår tid är de humanaste i jordens historia. Det finns skäl att erinra om ett citat ur Bibeln: ”Jesus sade: se, paradiset är mitt ibland Eder”. Nästa sekel kanske ger människorna på vår jord helt andra levnadsbetingelser. Vår tid mellan grå medeltid och förgängelse är privilegierad.

Varje företeelse från den brytningstid vi lever i har sin givna betydelse och Sool-Öens redaktion ser det som ett gott skäl till att för läsarna lägga fram blandade intryck, tankar och upplevelser från fäderna fram till vår tid.

Sven Joan skrev under sin mest verksamma tid en artikel om båtbyggeriet på Sollerön och som nu återpubliceras i Sool-Öen — redaktionens hyllning till hundraåringen. Flertalet andra av öns skribenter har verkat för att skapa den sjuttonde årgången av Sool-Öen. Redaktionen framför ett varmt tack för de artiklar och det bildmaterial som gjort detta års Sool-Öen till ett gott komplement till den bygdeskildring av Sollerön som vår publikation är avsedd att utgöra.

Redaktionen

Spelmansidyll från Sollerön med tre allvarsamma herrar som sökte nya möjligheter än vad den traditionella folkmusiken plögade bjuda på. En solig söndag övade trion mot fonden av en grå timmervägg, måhända prövande verk från stora världens estrader. Operettmelodier, "restaurangmusik" m m fanns nog på deras hemsnickrade notställ. Övningarna resulterade i framträdanden på flera av öns lokaler. Dock anmärktes vid något tillfälle på att musikanternas grova skodon störde den musikaliska upplevelsen genom alltför taktfast stamp mot trägolvet.

1:a fiolen trakterades av Johan Svensson "Sven Joan", öns ledande folkmusikentusiast och den som sedermera tog initiativet till folkmusikundervisningen i skolan.

2:a fiol — Lars Norén "Klucker Lass", relativt okänd musikanter på ön. Han sökte under en tid lyckan "over there" men drabbades av en skada i handen som dessvärre omöjliggjorde vidare fiolspel för honom.

Cello — Håll Nils Mattsson "Ryss Niss", välkänd solleröprofil, folklivsforskare och fotograf. Han spelade även fiol men skaffade en cello för att bredda musikupplevelsorna för sig själv och andra.

Foto: Johan Öhman år 1910.